

Frits Bosch treedt terug als beleidsmedewerker

Hij houdt meer van improviseren en bouwen dan van consolideren. Hij is eerder een secretaris dan een voorzitter, meer de stille kracht op de achtergrond dan de bevrogen redenaar op een podium. Frits Bosch, de 'klusjesman' van de LVE, laat 23 jaar van plannen maken, lijnen uitzetten en lobbyen achter zich. Een gesprek met een eerstelijnspsycholoog van het eerste uur die tegen wil en dank in al die organisatorische zaken belandde.

Frits Bosch startte in 1980 met een praktijk als eerstelijnspsycholoog. Een unicum in die tijd toen de afgestudeerde psychologen zich voornamelijk richtten op gevestigde GGZ-instellingen. "Ik dacht zo om me heen kijkend: ik kan voor heel wat mensen iets betekenen." Vandaar de sprong in het diepe. Al snel vormde zich een groepje gelijkgestemden. Idealisten waren het, veelal afkomstig van de rode universiteit Nijmegen. Bosch: "We wilden hulp bieden aan een dwarsdoorsnede van de Nederlandse bevolking. Psychotherapie was toen toch een

wat elitaire bezigheid. Dat moest anders kunnen en in onze eigen regio Kennemerland lukte dat ook. De zorgverzekeraar vergoedde de consulten. Dus moest dit concept verder over het land worden verspreid."

Gejuich

De pioniers hadden in hun enthousiasme buiten de gevestigde kaders gerekend. Enkele hooggeleerden buitelden over hen heen. De eerstelijnspsycholoog moest duidelijker op de kaart worden gezet. Die noodzaak werd nog prangender toen de RIAGG's ontstonden. Wat is de meerwaarde van een eerstelijnspsycholoog, luidde de vraag van de zorgverzekeraar. Bosch schreef een notitie en ja, toen was hij ineens voorzitter van de eerste werkgroep ELP binnen het NIP. "De eerste keer dat we in een nota van het ministerie werden genoemd, dat moet ergens in 1984 zijn geweest, werd door ons met gejuich begroet. In de praktijk leidde dat echter tot niets."

Grootste succes

En zo ging de strijd nog jaren door. Bosch werd voor tal van commissies en overlegorganen benaderd en stapte er vol overgave in. Een kwaliteitsplan schrijven? Bosch deed het in zijn kerstvakantie. Op het ministerie lobbyen? Bosch ging eropaf. Al deze activiteiten deed hij naast zijn praktijk in Haarlem die hij samen met twee collega's runt. In de jaren tachtig was dit allemaal onbezoldigd werk, maar met de gestage professionalisering veranderde dat. En ook de politieke kleur van de eerstelijnspsychologen veranderde van rood naar een veelkleurig palet. Was de eerstelijnspsycholoog in de beginjaren noodgedwongen naar binnen gekeerd, nu opereert hij in tal van verbanden met andere eerstelijnsdisciplines. Als grootste succes noemt Bosch de opname van de functie voor eerstelijnspsychologische hulp in het basispakket.

Basgitarist

Maar daar schuilt ook een gevaar in als eerstelijnspsychologen zich onvoldoende professionaliseren. "Dat die hulp daadwerkelijk in het pakket komt, is een belangrijke erkenning voor de eerstelijnspsychologen. Maar er zijn ook kapers op de kust. Een RIAGG kan bijvoorbeeld ook die ruimte claimen. Wie zijn zaakjes niet goed voor elkaar heeft en de kwaliteit veronachtzaamt, legt straks het loodje. Vroeger kwamen de cliënten sowieso wel, maar dat zal met een toenemende concurrentie veranderen. Er komen natuurlijk ook steeds meer eerstelijnspsychologen bij." Toch neemt Bosch met een gerust hart afscheid. Er is heel veel werk verzet en hij heeft veel geleerd, want wanneer kom je nu op een ministerie? De LVE heeft gelukkig geen klusjesmannen meer nodig, zodat hij zich met dezelfde overgave kan storten op zijn gezin, zijn 'carrière' als basgitarist en veel gewonnen games op het gravel.

Voor meer informatie: www.fritsbosch.nl